

**வேத இலக்கியத்தில் சூரியனின் ஏழு குதிரைகளும் சப்த சந்த
மரபும்: ஜகதி சந்தத்தை மையமாகக் கொண்ட இந்திய அறிவு,
மொழி மற்றும் பண்பாட்டுக் குறியீடுகளின் ஆய்வு**
**The Seven Horses of the Sun and the Sapta Chanda Tradition in Vedic Literature: A Study
of Indian Knowledge, Language and Cultural Symbols Centred on the Jagati Metre**

முனைவர் சா. மணிமேகலை^{1*}, முனைவர் க. சந்தானம்²,

முனைவர் வெ. ச. சீனிவாசன்³

¹ உதவி பேராசிரியர், தமிழ் துறை, வேளாளர் மகளிர் கல்லூரி (தன்னாட்சி), திண்டிவனம், ஈரோடு - 12

² உதவிப் பேராசிரியர், நந்தா சித்தமருத்துவக் கல்லூரி, ஈரோடு-52

³ நிர்வாக அதிகாரி, நந்தா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி (தன்னாட்சி), ஈரோடு.

***Corresponding author:** முனைவர் சா. மணிமேகலை, manimekalai98042@gmail.com

ORCID iD: Author 1: <https://orcid.org/0009-0004-3665-6914>; Author 3: <https://orcid.org/0009-0008-9926-7982>

DOI: <https://doi.org/10.63300/tm10sp072026.03>

Abstract

In Vedic literature, the Sun is understood not merely as a symbol of natural light but also as a symbol of time, motion, vital energy, knowledge and cosmic order. The central idea of this study is that the mythic reference to the Sun's seven horses found in the Rigveda and the Sapta Chanda (seven-metre) tradition together form the numerical and phonetic foundation of Indian knowledge mythology. Among the seven principal metres — Gayatri, Ushnih, Anushtubh, Brihati, Pankti, Trishtubh and Jagati — the study takes as its focus the Jagati metre, which has four feet of twelve syllabic units each, totalling forty-eight units. Its metrical structure, linguistic characteristics and place in the oral tradition are examined, and the conceptual connection among the three symbols of Sun–horse–metre is explained. Finally, the continuity and transformation of these symbolic systems in later Tamil cultural spheres, including Sangam literature, are examined. The study seeks to establish that the Vedic metrical tradition functions not merely as an instrument of poetic prosody but as a multi-layered scientific–cultural framework that carries language, memory, astronomical thought and cultural knowledge.

Keywords: Vedic literature; Sun; Savita; seven horses; Sapta Chanda; Jagati metre; oral tradition; Indian Knowledge Systems; semiotics

ஆய்வுச்சுருக்கம்

வேத இலக்கியத்தில் சூரியன் என்பவர் வெறும் இயற்கை ஒளியின் அடையாளமாக மட்டும் நோக்கப்படாமல், காலம், இயக்கம், உயிராற்றல், அறிவு மற்றும் பிரபஞ்ச

ஒழுங்கு ஆகியவற்றின் குறியீடாகவும் புரிந்துகொள்ளப்படுகிறார். ரிக்வேதத்தில் காணப்படும் சூரியனின் ஏழு குதிரைகள் என்ற தொன்மக் குறிப்பும், சப்த சந்த மரபும் இணைந்து இந்திய அறிவுத் தொன்மவியலின் எண்ணியல் மற்றும் ஒலியியல் அடித்தளத்தை உருவாக்குகின்றன என்பது இவ்வாய்வின் மையக் கருத்தாகும். காயத்ரி, உஷ்ணிக், அனுஷ்டுப், ப்ருஹதி, பங்க்தி, த்ரிஷ்டுப், ஜகதி ஆகிய ஏழு முதன்மைச் சந்தங்களுள் நான்கு பாதங்களும் பாதம்தோறும் பன்னிரண்டு ஒலியலகுகளும் கொண்டு மொத்தம் நாற்பத்தெட்டு ஒலியலகுகளை உடைய ஜகதி சந்தம் இவ்வாய்வின் மையமாகக் கொள்ளப்படுகிறது. அளவியல் அமைப்பு, மொழியியல் தன்மைகள், வாய்மொழிப் பரம்பரையில் அதன் இடம் ஆகியவை ஆராயப்பட்டு, சூரியன்-குதிரை-சந்தம் என்ற மூவகைக் குறியீடுகளுக்கிடையே உள்ள கருத்தியல் தொடர்பு விளக்கப்படுகிறது. இறுதியாக, இக்குறியீட்டு அமைப்புகள் சங்க இலக்கியம் உள்ளிட்ட பிற்கால தமிழ்ப் பண்பாட்டு வெளிகளில் பெற்ற தொடர்ச்சியும் மாற்றமும் ஆராயப்படுகின்றன. இவ்வாய்வு, வேத சந்த மரபு ஒரு கவிதை யாப்பியல் கருவி மட்டுமன்றி, மொழி, நினைவகம், வானியல் சிந்தனை மற்றும் பண்பாட்டு அறிவு ஆகியவற்றைத் தாங்கும் ஒரு பல்தள அறிவியல்-பண்பாட்டு கட்டமைப்பாக செயல்படுகிறது என்பதை நிறுவ முயல்கிறது.

முக்கியச் சொற்கள்: வேத இலக்கியம்; சூரியன்; சவிதா; ஏழு குதிரைகள்; சப்த சந்தம்; ஜகதி சந்தம்; வாய்மொழி மரபு; இந்திய அறிவு மரபு; குறியீட்டியல்

1. முன்னுரை

இந்திய அறிவு மரபில் எண்களும், ஒலி அமைப்புகளும் வெறும் கணக்கியல் சாதனங்களாக மட்டும் இயங்கவில்லை; அவை பிரபஞ்சத்தை, காலத்தை, மனித அறிவுத் திறனை விளக்கும் குறியீடுகளாகவும் பயன்பட்டன. வேத இலக்கியத்தில் சூரியன் இத்தகைய குறியீட்டு அடர்த்தி மிக்க ஒரு கருத்தாக்கமாக விளங்குகிறார். சூரியன், சவிதா, ஆதித்யன் என்ற பெயர்களில் அழைக்கப்படும் இக்கடவுள், ஒளியின் ஊற்றாக மட்டுமன்றி, ருதம் (Rta) எனப்படும் பிரபஞ்ச ஒழுங்கின் காவலனாகவும், காலச்சுழற்சியின் இயக்குனனாகவும் சித்தரிக்கப்படுகிறார் (Chacko, 2013). அவரது

தேர் ஏழு குதிரைகளால் இழுக்கப்படுவதாக ரிக்வேதப் பாடல்களில் மீண்டும் மீண்டும் குறிப்பிடப்படுகிறது.

இதே காலகட்டத்தில் வேத மொழியின் அமைப்பும் எண்ணியல் ஒழுங்கின் அடிப்படையில் கட்டமைக்கப்பட்டிருந்தது. வேத மந்திரங்கள் காயத்ரி, உஷ்ணிக், அனுஷ்டுப், ப்ருஹதி, பங்க்தி, த்ரிஷ்டுப், ஜகதி என்னும் ஏழு முதன்மைச் சந்தங்களில் அமைந்திருந்தன (Lochtefeld, 2002). இந்த ஏழு சந்தங்களும் சூரியனின் ஏழு குதிரைகளுடன் தொன்மவியல் அளவில் ஒப்பிடப்படுவது பாரம்பரிய விளக்க மரபுகளில் பரவலாகக் காணப்படுகிறது. எண் ஏழு என்பது இவ்வாறு சூரியன், காலம், மொழி, ஒலி ஆகிய பல தளங்களை இணைக்கும் ஒரு பொதுக் குறியீடாக செயல்படுகிறது.

இவ்வாய்வுக் கட்டுரை இக்குறியீட்டு அமைப்பை மையமாகக் கொண்டு, குறிப்பாக ஏழு சந்தங்களுள் மிக நீண்டதான ஜகதி சந்தத்தை ஆழமாக ஆராய முற்படுகிறது. ஜகதி சந்தம் நான்கு பாதங்களையும் ஒவ்வொரு பாதத்திலும் பன்னிரண்டு ஒலியலகுகளையும் கொண்டு, மொத்தம் நாற்பத்தெட்டு ஒலியலகுகளைக் கொண்ட அமைப்பாகும் (Wikipedia contributors, n.d.-a). இதன் நீண்ட ஓசை அமைப்பு வேத மந்திரங்களின் கருத்து விரிவு, மொழியமைப்பு, உச்சரிப்பு மரபு ஆகியவற்றுடன் கொண்டுள்ள தொடர்பை ஆய்வு செய்வது இக்கட்டுரையின் முதன்மை நோக்கமாகும்.

Fig 1: இந்திய அறிவு மரபில் எண், ஒலி மற்றும் பிரபஞ்ச ஒழுங்கு

இப்படமானது இந்திய அறிவு மரபில் எண்களும் ஒலியமைப்புகளும் பிரபஞ்சத்தை விளக்கும் குறியீடுகளாக விளங்குவதை விளக்குகிறது. சூரியனின் ஏழு குதிரைகளையும் வேதத்தின் ஏழு சந்தங்களையும் இது ஒப்பிடுகிறது. மேலும், நான்கு பாதங்களும் தலா பன்னிரண்டு ஒலியலகுகளுடன் மொத்தம் நாற்பத்தெட்டு ஒலியலகுகளைக் கொண்ட 'ஜகதி சந்தத்தின்' அமைப்பைத் தெளிவாகக் காட்டுகிறது.

2. ஆய்வு நோக்கமும் மையக் கருதுகோளும்

வேத இலக்கியத்தில் சூரியனுடன் தொடர்புபடுத்தப்படும் ஏழு என்ற எண்ணியல் குறியீட்டையும், வேத சந்த மரபையும் ஒப்பிட்டு ஆராய்வதே இவ்வாய்வின் அடிப்படை நோக்கமாகும். இதன் மையக் கருதுகோள் பின்வருமாறு வரையறுக்கப்படுகிறது: வேத இலக்கியத்தில் சூரியனின் ஏழு குதிரைகள் மற்றும் சப்த சந்த மரபு ஆகியவை தனித்தனித் தொன்மக் கூறுகள் மட்டுமல்ல; காலம், இயக்கம், மொழியின் ஓசை, அறிவுப் பரிமாற்றம் மற்றும் பிரபஞ்ச ஒழுங்கு ஆகியவற்றை ஒருங்கிணைக்கும் இந்திய அறிவு மரபின் பல்தளக் குறியீட்டு அமைப்புகளாகப் புரிந்துகொள்ளப்படலாம். இவற்றுள் ஜகதி சந்தம் தனது நாற்பத்தெட்டு ஒலியலகு அமைப்பின் மூலம், மொழி-ஓசை-அறிவு ஆகியவற்றின் தொடர்பை ஆராய்வதற்கான முக்கிய ஆய்வுத் தளமாக அமைகிறது.

இக்கருதுகோளை மையமாகக் கொண்டு பின்வரும் பரிமாணங்களில் ஆய்வு மேற்கொள்ளப்படுகிறது: (அ) வேத இலக்கியத்தில் சூரியக் குறியீடு – சூரியன், சவிதா, ஆதித்யன் போன்ற கருத்தாக்கங்கள்; (ஆ) சூரியனின் ஏழு குதிரைகள் – ஏழு என்ற எண்ணின் வேதகாலக் குறியீட்டியல் மற்றும் பிரபஞ்சவியல் பொருண்மை; (இ) சப்த சந்த மரபு – ஏழு முதன்மைச் சந்தங்களின் அமைப்பியல் ஒப்பீடு; (ஈ) ஜகதி சந்தத்தின் அமைப்பு – ஓசை, லயம், மொழியியல் தன்மைகள்; (உ) ஜகதி மற்றும் இந்திய அறிவு மரபு – வாய்மொழிப் பரம்பரையில் அதன் பங்கு; (ஊ) சூரியன்-குதிரை-சந்தம் குறியீட்டியல் தொடர்பு; (எ) பண்பாட்டுத் தொடர்ச்சி – வேதகால கருத்தாக்கங்கள் பிற்கால இந்திய இலக்கியத்திலும் பண்பாட்டிலும் பெற்ற மாற்றமும் தொடர்ச்சியும்.

இவ்வாய்வு விளக்கமுறை (interpretive) மற்றும் ஒப்பீட்டு (comparative) அணுகுமுறையைப் பின்பற்றுகிறது. வேத மொழியியல், சந்தச்சாத்திரம், தொன்மவியல் ஆய்வுகள் ஆகிய பல்துறைத் தரவுகளை ஒருங்கிணைத்து, குறியீட்டு அமைப்புகளுக்கிடையேயான கருத்தியல் தொடர்பை நிறுவும் நோக்கில் இது அமைந்துள்ளது.

2. ஆய்வு: நோக்கமும் மையக் கருதுகோளும்

வேத இலக்கியத்தில் சூரியனுடன் தொடர்புபடுத்தப்படும் ஏழு என்ற எண்ணியல் குறியீட்டையும், வேத சந்த மரபையும் ஒப்பிட்டு ஆராய்வ இவ்வாய்வின் அடிப்படை நோக்கமாகும்.

மையக் கருதுகோள்:

வேத இலக்கியத்தில் சூரியனின் ஏழு குதிரைகள் மற்றும் சப்த சந்த மரபு ஆம்மில் தனித்தனித் தொன்மைக் கூறுகள் மட்டுமல்ல; காலம், இயக்கம், மொழியின் ஓசை, அறிவுப் பரிமாற்றம் மற்றும் பிரபஞ்ச ஒழுங்கு ஆகியவற்றை ஒருங்கிணைக்கும் இந்திய அறிவு மரபின் பல்தளக் குறியீட்டு அமைப்புகளாகப் புரிந்துகொள்ளப்படலாம்.

ஆய்வுப் பரிமாணங்கள் (Research Dimensions):

- ☀ (அ) சூரியக் குறியீடு
- 🐎 (ஆ) சூரியனின் ஏழு குதிரைகள்
- 📖 (இ) சப்த சந்த மரபு
- 🔢 (ஈ) ஜகதி சந்தத்தின் அமைப்பு
- 📖 (உ) ஜகதி மற்றும் இந்திய அறிவு மரபு
- 🔗 (ஊ) சூரியன்-குதிரை-சந்தம் குறியீட்டியல் தொடர்பு
- 🏠 (எ) பண்பாட்டுத் தொடர்ச்சி

ஆய்வு முறைமை:
விளக்கமுறை மற்றும் ஒப்பீட்டு அணுகுமுறை

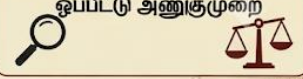

Fig 2: இந்திய அறிவு மரபில் சூரியனும் சந்தங்களும்

இப்படம் வேத இலக்கியத்தில் சூரியனுக்கும் (சவிதா) ஏழு குதிரைகளுக்கும், வேதத்தின் ஏழு முதன்மைச் சந்தங்களுக்கும் (காயத்ரி, உஷ்ணிக், அனுஷ்டுப், ப்ருஹதி, பங்க்தி,

த்ரிஷ்டுப், ஜகதி) உள்ள தொடர்பை விளக்குகிறது. இது காலம், ஒலி மற்றும் பிரபஞ்ச ஒழுங்கைக் குறியீடாகக் காட்டுகிறது. குறிப்பாக, ஜகதி சந்தம் நான்கு பாதங்களில் தலா 12 ஒலியலகுகளுடன் மொத்தம் 48 ஒலியலகுகளைக் கொண்டமைப்பைத் தெளிவாகக் காட்சிப்படுத்துகிறது.

3. வேத இலக்கியத்தில் சூரியக் குறியீடு: சூரியன், சவிதா, ஆதித்யன்

ரிக்வேதத்தில் சூரியனைப் போற்றும் பதினொரு சூக்தங்கள் காணப்படுகின்றன (Chacko, 2013). இவற்றில் சூரியன் கண்ணுக்குப் புலப்படும் ஒளிக்கோளமாகவும், அதே நேரத்தில் தேவர்களின் கண்ணாகவும், உலகின் ஆன்மாவாகவும் (jagatas tasthuṣaśca ātmā) சித்தரிக்கப்படுகிறார். சூரியன் என்ற பெயருடன் சேர்த்து சவிதா, ஆதித்யன், மித்திரன், புஷன், விஷ்ணு, அரியமன் போன்ற பல சூரிய தொடர்புடைய தேவதைகளும் வேதத்தில் இடம்பெறுகின்றனர். இவை ஒரே சூரியனின் பல்வேறு செயல்பாட்டு அம்சங்களைக் குறிக்கும் தனி தேவதைகளாகவே பொதுவாகக் கருதப்படுகின்றன.

சவிதா என்ற கருத்தாக்கம் சூரியனின் தூண்டும் ஆற்றலை, அதாவது உலகை இயக்கத் தூண்டும் சக்தியை, குறிக்கிறது. புகழ்பெற்ற காயத்ரி மந்திரம் இச்சவிதா தேவதையையே முன்னிறுத்தி அமைந்துள்ளது; அதில் சவிதாவின் சிறந்த ஒளி தியானிக்கப்பட்டு, அது நமது அறிவை நல்வழிப்படுத்தும்படி வேண்டப்படுகிறது (Chacko, 2013). ஆதித்யன் என்ற சொல் அதிதியின் மைந்தர்களைக் குறிக்கும் பொதுப் பெயராகும்; காலப்போக்கில் இது சூரியனையே குறிப்பாகக் குறிக்கும் சொல்லாக மாறியது.

சூரியன் ருதத்தின், அதாவது பிரபஞ்ச ஒழுங்கின், காவலனாகவும் விளக்கப்படுகிறார். சூரிய, சந்திரனின் உதயம், அஸ்தமனம் தம் எல்லையை மீறாமல் இயங்குவது ருதத்தின் வெளிப்பாடாகக் கருதப்பட்டது. இவ்வகையில் சூரியன் வெறும் இயற்கை நிகழ்வின் அடையாளமாக மட்டுமன்றி, ஒழுங்கு, நேர்மை, உண்மை ஆகியவற்றின் தார்மீகக் குறியீடாகவும் இயங்குகிறார். இக்கருத்தியல் அடித்தளமே பிற்காலத்தில் சூரியனை காலத்தின் இயக்குனராகவும், அவரது தேரை காலச்சக்கரமாகவும் உருவகிக்கும் மரபுக்கு வித்திட்டது.

சூரியனின் தேர் பற்றிய விவரணைகள் காலப்போக்கில் மேலும் விரிவடைந்தன. ரிக்வேதத்தில் அவரது தேர் ஒன்று, நான்கு அல்லது பல குதிரைகளால் இழுக்கப்படுவதாகக் குறிப்பிடப்பட்டாலும், பிற்கால புராண இலக்கியத்தில் ஏழு குதிரைகள் என்ற எண்ணிக்கை நிலைப்பெற்றது (Chacko, 2013). அருண் என்பவர் இத்தேரின் தேரோட்டியாக விளக்கப்படுகிறார்; அவர் விடியலின் ஆளுருவமாகக் கருதப்படுகிறார். இவ்வகையில் சூரியனின் தேர் என்ற உருவகம் சூரிய இயக்கத்தையும், விடியலின் தொடக்கத்தையும், காலத்தின் தொடர்ச்சியையும் ஒருங்கே குறிக்கும் ஒரு பன்முகக் குறியீடாக உருவெடுத்தது.

3. வேத இலக்கியத்தில் சூரியக் குறியீடு: சூரியன், சவிதா, ஆதித்யன்

சூரியன்: ஒளிக்கோளம் மற்றும் உலகின் ஆன்மா

ரிக்வேதத்தில் சூரியன் கண்ணுக்குப் புலப்படும் ஒளிக்கோளம், தேவர்களின் கண், உலகின் ஆன்மா வம்வாம் க்யேலேஸ் பவிர்சு: மித்திரன், புஷன், விஷ்ணு, அரியமன்

(Chacko, 2013)

சவிதா: தூண்டும் ஆற்றல் மற்றும் காயத்ரி மந்திரம்

சவிதா சூரியனின் தூண்டும் ஆற்றலை, உலகை இயக்கத் சக்தியைக் குறிக்கிறது. காயத்ரி மந்திரம் சவிதா தேவதையை முன்னிறுத்தி அமைத்ததிலது

(Chacko, 2013)

ஆதித்யன்: அதிதியின் மைந்தர்கள் மற்றும் பிரபஞ்ச ஒழுங்கு

ஆதித்யன் அதிதியின் மைந்தர்கள், இது சூரியனையே குறிக்கிறது. சூரியன் ருத்தின் காவலன்

தார்மீகக் குறியீடு:
ஒழுங்கு, நேர்மை

(Chacko, 2013)

சூரியனின் தேர்: காலத்தின் இயக்குனராகவும் காலச்சக்கரமாகவும்

பிற்கால புராண இலக்கியத்தில் ஏழு குதிரைகள் என்ற எண்ணிக்கை நிலைப்பெற்றது. அருண் தேரோட்டி. இது சூரிய இயக்கத்தையும் காலத்தின் தொடர்ச்சியையும் குறிக்கிலயும் குறிக்கிறது.

Fig 3: வேத இலக்கியத்தில் சூரியக் குறியீடு

இப்படம் வேத இலக்கியத்தில் சூரியனின் பன்முகக் குறியீட்டை விளக்குகிறது. இது சூரியன், சவிதா மற்றும் ஆதித்யன் ஆகிய கருத்துக்களை ஆராய்கிறது. சவிதா தூண்டும் ஆற்றலாக காயத்ரி மந்திரத்தில் போற்றப்படுகிறார். ஆதித்யன் பிரபஞ்ச ஒழுங்கின் (ருதம்) காவலராகக் காட்டப்படுகிறார். சூரியனின் தேர் ஏழு குதிரைகளால் இழுக்கப்படுவது, காலம் மற்றும் அதன் தொடர்ச்சியை உணர்த்தும் ஒரு முக்கிய குறியீடாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது.

4. சூரியனின் ஏழு குதிரைகள்: எண்ணியல் மற்றும் பிரபஞ்சவியல் குறியீடு

வேதகால இந்தியர்களின் சிந்தனையில் எண் ஏழு தனித்துவமான குறியீட்டு அடர்த்தியைப் பெற்றிருந்தது. ஏழு நதிகள், ஏழு உலகங்கள், ஏழு ரிஷிகள் என்ற தொடர்களைப் போன்றே, சூரியனின் தேரை இழுக்கும் குதிரைகளும் ஏழு என எண்ணப்பட்டன. அத்தர்வவேதத்தில் காணப்படும் ஒரு பகுதி சூரிய, சந்திரர் இருவரும் மகாமேரு மலையைச் சுற்றி இயங்குவதாகவும், சூரியன் ஏழு புரவிகள் பூட்டிய தேரில் பயணிப்பதாகவும் விவரிக்கிறது (Chacko, 2013). இக்குறிப்புகள், ஏழு என்ற எண் வெறும் அளவீடாக மட்டுமின்றி, பிரபஞ்ச முழுமையையும் ஒழுங்கையும் குறிக்கும் தொன்மவியல் கருவியாகப் பயன்பட்டதை உணர்த்துகின்றன.

பிற்கால விளக்க மரபுகளில் இந்த ஏழு குதிரைகள் பல்வேறு கருத்தாக்கங்களுடன் தொடர்புபடுத்தப்பட்டுள்ளன: வாரத்தின் ஏழு நாட்கள், வெளிச்சத்தின் ஏழு நிறங்கள் (VIBGYOR), மற்றும் குறிப்பாக, வேத மொழியியலின் ஏழு சந்தங்கள். இக்கடைசி தொடர்பே இவ்வாய்வின் முதன்மைக் கவனத்திற்குரியது. ஒரு பிரபல விளக்க மரபின்படி, ஏழு குதிரைகளுக்கு காயத்ரி, ப்ருஹதி, உஷ்ணிக், ஜகதி, த்ரிஷ்டுப், அனுஷ்டுப், பங்க்தி என்ற பெயர்களே சூட்டப்பட்டுள்ளன; ஒவ்வொரு குதிரையும் அந்தந்தச் சந்தத்தின் ஓசை, லயம், சக்தித் தன்மையை பிரதிபலிப்பதாகக் கருதப்படுகிறது.

இவ்வகைத் தொன்மவியல் உருவகத்தில், ஒவ்வொரு சந்தத்திற்கும் ஒரு நிறமும், ஒரு உணர்வுத் தன்மையும் பொருத்தப்பட்டுள்ளன; எடுத்துக்காட்டாக, த்ரிஷ்டுப் சந்தம் சிவப்பு நிறத்துடனும் ஆற்றல்-செயல்பாட்டுடனும், ஜகதி சந்தம் பொன்னிறத்துடனும் செல்வம்-முழுமையுடனும் தொடர்புபடுத்தப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு சந்தத்திற்கும் ஒரு தேவதையும் (தேவதா) இணைக்கப்பட்டுள்ளது; காயத்ரி அக்னியுடனும், த்ரிஷ்டுப் இந்திரனுடனும், ஜகதி விசுவேதேவர்களுடனும் (அனைத்துலகத் தேவர்கள்) தொடர்புபடுத்தப்படுகின்றன. இவ்வாறு, குதிரை, சந்தம், தேவதை, நிறம் என்ற நான்கு தளங்களும் ஒன்றுக்கொன்று இணைந்த ஒரு குறியீட்டு வலையமைப்பை உருவாக்குகின்றன.

இக்குறியீட்டு அமைப்பின் ஆழமான கருத்தியல் பொருள் என்னவெனில், சூரியனின் இயக்கம் என்பது வெறும் இயற்கை நிகழ்வு அல்ல; அது மொழியின் ஓசை இயக்கத்துடன் ஒப்பிடத்தக்க ஒரு தாள ஒழுங்காகக் கருதப்படுகிறது. சூரியன் தினமும் தன் ஏழு குதிரைகளுடன் வானில் பயணிப்பது போலவே, வேத மந்திரங்களும் ஏழு சந்தங்களின் தாளத்தில் ஓசையுடன் பயணிக்கின்றன என்ற உருவகம், காலம், இயக்கம், ஒலி ஆகியவற்றை ஒரே கருத்தியல் தளத்தில் இணைக்கும் இந்திய அறிவு மரபின் தனித்துவமான சிந்தனை முறையை வெளிப்படுத்துகிறது.

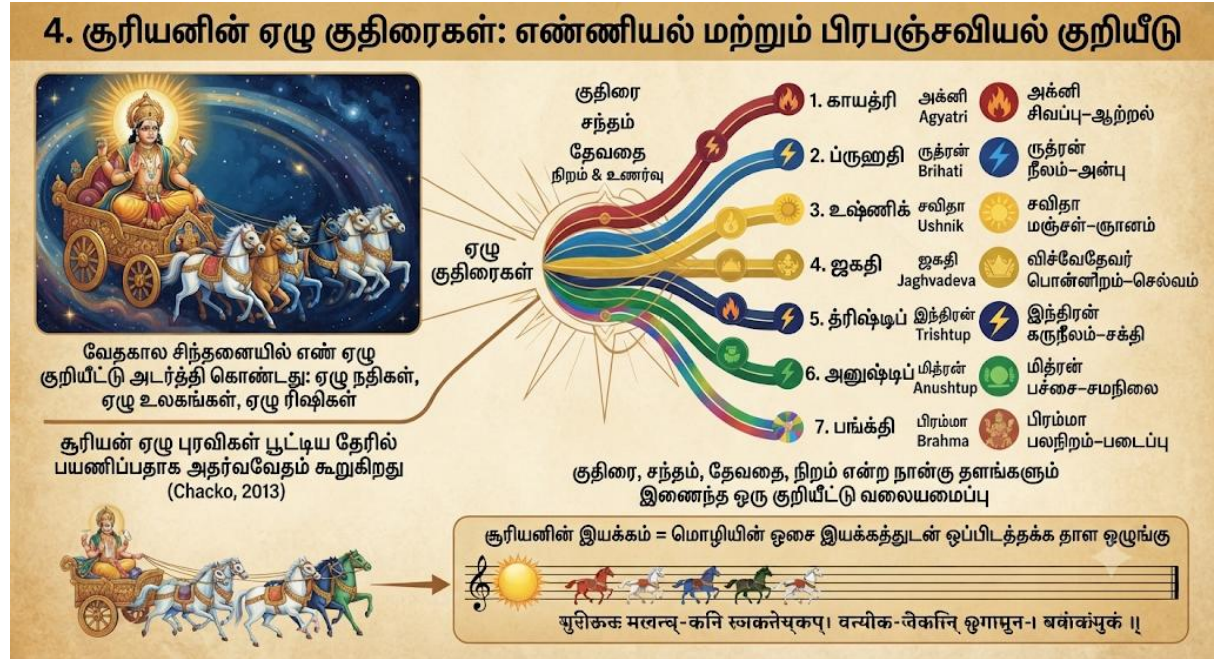

Fig 4: சூரியனின் ஏழு குதிரைகள்: எண்ணியல் மற்றும் பிரபஞ்சவியல் குறியீடு

இப்படம் வேதகாலத்தில் எண் ஏழின் குறியீட்டு முக்கியத்துவத்தை விளக்குகிறது. சூரியனின் ஏழு குதிரைகள் காயத்ரி, உஷ்ணிக் போன்ற ஏழு முதன்மைச் சந்தங்களுடன் ஒப்பிடப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு குதிரையும் ஒரு சந்தம், தேவதை, நிறம் மற்றும் உணர்வுடன் இணைக்கப்பட்டு ஒரு குறியீட்டு வலையமைப்பை உருவாக்குகிறது. சூரியனின் இயக்கமும் வேத மந்திரங்களின் ஓசை ஒழுங்கும் ஒரே தளத்தில் இணைக்கப்பட்டுள்ளதை இது காட்டுகிறது.

5. சப்த சந்த மரபு: ஏழு முதன்மைச் சந்தங்களின் அமைப்பியல் ஒப்பீடு

வேத சந்தச்சாத்திரம் (Chandas Śāstra) ஆறு வேதாங்கங்களுள் ஒன்றாகும். இது மந்திரங்களின் ஒலியலகு அமைப்பை (pāda), பாதங்களின் எண்ணிக்கையை, ஒவ்வொரு பாதத்திலும் உள்ள எழுத்துக்களின் அளவை ஒழுங்குபடுத்துகிறது (Lochtefeld, 2002; Elizarenkova, 1995). வேத இலக்கியத்தில் ஏழு முதன்மைச் சந்தங்கள் அடிக்கடி பயன்பாட்டில் இருந்தன. அளவு அடிப்படையில் இவை ஒரு படிமுறை வரிசையில் அமைந்துள்ளன; ஒவ்வொரு அடுத்த சந்தமும் முந்தையதைவிட நான்கு ஒலியலகுகள் அதிகமாகக் கொண்டிருக்கும்.

காயத்ரி சந்தம் மூன்று பாதங்களையும், ஒவ்வொரு பாதத்திலும் எட்டு ஒலியலகுகளையும் கொண்டு, மொத்தம் இருபத்து நான்கு ஒலியலகுகளைக் கொண்டது. இது வேத சந்தங்களுள் மிகச் சிறியதும், மிகப் புனிதமானதாகக் கருதப்படுவதுமான சந்தமாகும் (Wikipedia contributors, n.d.-a). காயத்ரி மந்திரம் இச்சந்தத்திலேயே அமைந்துள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. உஷ்ணிக் சந்தம் நான்கு பாதங்களைக் கொண்டு, மொத்தம் இருபத்தெட்டு ஒலியலகுகளைக் கொண்டுள்ளது. அனுஷ்டுப் சந்தம் நான்கு பாதங்களையும் தலா எட்டு ஒலியலகுகளையும் கொண்டு முப்பத்திரண்டு ஒலியலகுகளைக் கொண்டது; இதுவே பிற்கால சம்ஸ்கிருத கவிதையின் சுலோக யாப்பாக வளர்ச்சியடைந்தது.

ப்ருஹதி சந்தம் முப்பத்தாறு ஒலியலகுகளையும், பங்க்தி சந்தம் நாற்பது ஒலியலகுகளையும் கொண்டவை. த்ரிஷ்டுப் சந்தம் நான்கு பாதங்களையும் ஒவ்வொன்றிலும் பதினொரு ஒலியலகுகளையும் கொண்டு, மொத்தம் நாற்பத்து நான்கு ஒலியலகுகளைக் கொண்டது; இது ரிக்வேதத்தில் மிக அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்பட்ட சந்தமாகும், மொத்தப் பாடல்களில் கிட்டத்தட்ட நாற்பது சதவீதத்திற்கு மேல் இச்சந்தத்திலேயே அமைந்துள்ளன (Wikipedia contributors, n.d.-b). இறுதியாக, ஜகதி சந்தம் நான்கு பாதங்களையும் தலா பன்னிரண்டு ஒலியலகுகளையும் கொண்டு, மொத்தம் நாற்பத்தெட்டு ஒலியலகுகளைக் கொண்டு, இப்பட்டியலின் மிக நீண்ட சந்தமாக விளங்குகிறது.

இச்சந்தங்களின் அளவியல் அமைப்பை பின்வரும் அட்டவணை தொகுத்துக் காட்டுகிறது:

சந்தம்	பாதங்கள்	பாதத்திற்கு ஒலியலகு	மொத்த ஒலியலகு	தொடர்புடைய தேவதை
காயத்ரி	3	8	24	அக்னி
உஷ்ணிக்	4	8, 8, 12 (மாறுபடும்)	28	-
அனுஷ்டுப்	4	8	32	-
ப்ருஹதி	4	8, 8, 12, 8	36	-
பங்க்தி	4-5	8 (ஒவ்வொன்றும்)	40	-
த்ரிஷ்டுப்	4	11	44	இந்திரன்
ஜகதி	4	12	48	விச்வேதேவர்கள்

குறிப்பு: அளவுகள் Lochtefeld (2002), Wikipedia contributors (n.d.-a), மற்றும் Wikipedia contributors (n.d.-b) ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

மேற்கண்ட அட்டவணையிலிருந்து தெளிவாகத் தெரிவது என்னவெனில், சந்தங்களின் அளவு அதிகரிக்கும் தன்மையானது வெறும் யாப்பியல் மாறுபாடு மட்டுமல்ல; அது கருத்தின் அடர்த்தி மற்றும் விரிவுக்கு ஏற்ப மொழி அமைப்பும் நீள்கிறது என்ற கொள்கையை பிரதிபலிக்கிறது. குறுகிய காயத்ரியில் சுருக்கமான, மந்திரம் போன்ற வேண்டுகோள்கள் அமைந்திருக்க, நீண்ட ஜகதியில் விரிவான விவரணைகளும், பல தேவதைகளின் புகழுரைகளும் இடம்பெறுகின்றன. இவ்வகையில் சந்த அளவு என்பது கருத்துப் பரிமாற்றத்தின் ஒரு செயல்பாட்டு அளவுகோலாகவும் அமைகிறது.

5. சப்த சந்த மரபு: ஏழு முதன்மைச் சந்தங்களின் அமைப்பியல் ஒப்பீடு					
சந்தம்	பாதங்கள்	பாதத்திற்கு ஒலியலகு	மொத்த ஒலியலகு	தொடர்புடைய தேவதை	
1 காயத்ரி	3	8	24	அக்னி	
2 உஷ்ணிக்	4	8, 8, 12 (Varying)	28	-	
3 அனுஷ்டுப்	4	8	32	-	
4 ப்ருஹதி	4	8, 8, 12, 8	36	-	
5 பங்க்தி	4-5	8 (Each)	40	-	
6 த்ரிஷ்டுப்	4	11	44	இந்திரன்	
7 ஜகதி	4	12	48	விச்வேதேவர்கள்	

குறுகிய காயத்ரி

நீண்ட ஜகதி

சந்த அளவு அதிகரிப்பு: கருத்தின் அடர்த்தி மற்றும் விரிவுக்கு ஏற்ப மொழி அமைப்பும் நீள்கிறது

Fig 5: சப்த சந்த மரபு: வேத சந்தங்களின் ஒப்பீட்டு அட்டவணை

இப்படம் வேத காலத்தின் ஏழு முதன்மைச் சந்தங்களின் அமைப்பியல் ஒப்பீட்டைக் காட்டுகிறது. காயத்ரி முதல் ஜகதி வரையிலான சந்தங்களின் பாதங்கள், ஒலியலகுகள் மற்றும் தேவதைகளை இது தொகுத்துள்ளது. சந்தங்களின் அளவு அதிகரிக்க, அதற்கு ஏற்ப கருத்தின் அடர்த்தியும் விரிவும் மொழி அமைப்பில் நீள்கிறது என்பதை இதன் மூலம் அறிய முடிகிறது.

6. ஜகதி சந்தத்தின் அமைப்பு: ஓசை, லயம், மொழியியல் தன்மைகள்

ஜகதி சந்தம் அதன் பெயரிலேயே ஒரு குறிப்பிடத்தக்க கருத்தியல் தொடர்பைக் கொண்டுள்ளது; 'ஜகத்' என்ற வேர்ச்சொல் 'உலகம்', 'இயங்குவது' என்ற பொருளைத் தருகிறது. இச்சொல் ஜகதி சந்தத்தை பரந்த, அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய பிரபஞ்ச இயக்கத்துடன் இணைக்கிறது. ஜகதி நான்கு பாதங்களையும், ஒவ்வொரு பாதத்திலும் பன்னிரண்டு ஒலியலகுகளையும் கொண்டு, மொத்தம் நாற்பத்தெட்டு ஒலியலகுகளால் ஆனது (Wikipedia contributors, n.d.-a). ரிக்வேதத்தில் ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட பாடல்கள் இச்சந்தத்தில் அமைந்துள்ளன, இது வேத மொழியியலில் ஜகதியின் குறிப்பிடத்தக்க இடத்தை உணர்த்துகிறது.

ஒலியியல் ரீதியாக, ஜகதியின் ஒவ்வொரு பாதத்தின் இறுதிப் பகுதியிலும் (cadence) குறிப்பிட்ட லகு-குரு (short-long) ஒலியலகு அமைப்பு பின்பற்றப்படுகிறது. த்ரிஷ்டுப் சந்தத்தைப் போலவே, ஜகதியிலும் பாதத்தின் நான்காம் அல்லது ஐந்தாம் எழுத்தில் ஒரு இடைவெளி (caesura) அமைவது வழக்கம்; இது சொல் எல்லையுடன் ஒத்திசைந்து அமைவதால், மொழியின் இயல்பான ஓசை ஓட்டத்தையும், சந்த ஒழுங்கையும் ஒருங்கே பேணுகிறது (Wikipedia contributors, n.d.-b). இத்தகைய அமைப்பு, வேத கவிஞர்கள் மொழியின் இயல்பான உச்சரிப்பு ஓட்டத்தை மீறாமல், அதற்குள்ளேயே ஒரு கட்டமைக்கப்பட்ட தாள ஒழுங்கை உருவாக்கியிருந்தார்கள் என்பதைக் காட்டுகிறது.

ஜகதியின் நீண்ட அமைப்பு, சிறிய சந்தங்களில் சாத்தியமற்ற சொல் தேர்வு சுதந்திரத்தையும் கருத்து விரிவையும் கவிஞர்களுக்கு அளிக்கிறது. நீண்ட கூட்டுச் சொற்கள் (compound words), விரிவான உருவகங்கள், பல தேவதைகளின் பெயர்ப் பட்டியல்கள் ஆகியவை ஜகதி சந்தத்தில் எளிதாக இடம்பெற முடிகிறது. இதனால், ஜகதி சந்தம் விசுவேதேவர்கள் எனப்படும் அனைத்துலகத் தேவர்களைப் புகழும் பாடல்களிலும், விரிவான தத்துவார்த்த சிந்தனைகளை வெளிப்படுத்தும் பாடல்களிலும் அதிகம் பயன்படுத்தப்பட்டது.

மேலும், ஜகதி மற்றும் த்ரிஷ்டுப் சந்தங்கள் இணைந்து ஒரே பாடலில் இடம்பெறும் நிகழ்வுகளும் வேத இலக்கியத்தில் காணப்படுகின்றன; இது சந்தங்களுக்கிடையேயான நெருக்கமான மொழியியல் உறவையும், அவை முற்றிலும் தனித்தனியான அமைப்புகள் அல்ல, ஒரு தொடர் அமைப்பின் (continuum) பகுதிகள் என்ற புரிதலையும் உறுதிசெய்கிறது (Elizarenkova, 1995).

7. ஜகதி மற்றும் வேத மொழியியல்: சொல், ஒலி, கருத்து தொடர்பு

ஜகதி சந்தத்தின் மொழியியல் பண்பை ஆராயும்போது, சொல் தேர்வும் சந்த வடிவமும் எவ்வாறு ஒன்றையொன்று வடிவமைக்கின்றன என்பது தெளிவாகிறது. வேத கவிஞர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட கருத்தை வெளிப்படுத்த வேண்டிய போது, அதற்கேற்ற ஒலியலகு எண்ணிக்கையுடைய சொற்களைத் தேர்ந்தெடுத்தனர்; தேவைப்படும் போது சந்தி, சமாசம் (compound formation) ஆகிய இலக்கண நுட்பங்களைப் பயன்படுத்தி சொற்களை நீட்டியோ சுருக்கியோ சந்த எல்லைக்குள் பொருத்தினர் (Elizarenkova,

1995). இது சந்தத்தை ஒரு வெளிக் கட்டமைப்பாக மட்டும் அல்லாமல், மொழி உற்பத்தியிலேயே பங்கேற்கும் ஒரு உள்ளார்ந்த இலக்கண சக்தியாக மாற்றுகிறது.

ஐகதியின் நீண்ட பாதம் கூட்டுச் சொற்களை அதிகமாகப் பயன்படுத்த வாய்ப்பளிக்கிறது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. குறுகிய காயத்ரியில் இயலாத அளவிற்கு, ஐகதியில் நீண்ட பெயரடைச் சொற்றொடர்களும், தேவதைகளின் பல்வேறு பண்புகளை விவரிக்கும் தொடர் அடைமொழிகளும் இயல்பாக இடம்பெறுகின்றன. இது, சந்த வடிவமும் கருத்தின் சிக்கல் தன்மையும் நேரடித் தொடர்புடையவை என்ற முடிவுக்கு இட்டுச் செல்கிறது.

மேலும், ஐகதி சந்தத்தின் உச்சரிப்பு முறை வேத உதாத்த, அனுதாத்த, சுவரித என்ற மூன்று தொனி வேறுபாடுகளுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டுள்ளது (Wikipedia contributors, n.d.-c). சந்தத்தின் நீளம் அதிகரிக்கும் போது, தொனி மாற்றங்களை சரியாகப் பேணுவதற்கான சிக்கல் தன்மையும் அதிகரிக்கிறது; இதனால் ஐகதி சந்தத்தை உச்சரிப்பது ஓர் உயர்ந்த மொழியியல் திறமையை வேண்டி நின்றது. இத்திறமையே வேதபாடசாலைகளில் மேம்பட்ட மாணவர்களுக்கே கற்பிக்கப்பட்டதாகும்.

8. ஐகதி, வாய்மொழிப் பரம்பரையும் இந்திய அறிவு மரபும்

வேதங்கள் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக எழுத்து வடிவமின்றி, முற்றிலும் வாய்மொழி மரபின் மூலமே பாதுகாக்கப்பட்டு வந்துள்ளன. இப்பாதுகாப்பின் நம்பகத்தன்மைக்கு அடிப்படையாக அமைந்தது, சம்ஹிதாபாடம், பதபாடம், க்ரமபாடம் என்ற பல்வேறு பாடன முறைகளாகும் (Wikipedia contributors, n.d.-c). இம்முறைகள் ஒவ்வொன்றும் சொற்களை வெவ்வேறு வரிசையில் மீண்டும் மீண்டும் ஒதி, ஒரு முறையின் தவறு மற்றொரு முறையினால் திருத்தப்படும் வகையிலான ஒரு பிழைத் திருத்த அமைப்பாகச் செயல்பட்டன.

இப்பாடன முறைகளின் செயல்திறனுக்கு சந்த அமைப்பே அடிப்படையாக இருந்தது என்பது கவனிக்கத்தக்கது. ஒரு குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையிலான ஒலியலகுகளைக் கொண்ட சந்தத்தில் அமைந்த மந்திரத்தை நினைவில் வைத்திருப்பது, தாளத்தால் இயல்பாக எளிதாகிறது; ஏனெனில் ஒலியலகு எண்ணிக்கை ஒரு உள்ளார்ந்த

சரிபார்ப்புச் சட்டமாக (checksum) செயல்படுகிறது. ஜகதி போன்ற நீண்ட சந்தங்களை நினைவில் வைத்திருப்பது சவாலானதாக இருந்தாலும், அவற்றின் தொடர்ச்சியான தாள ஒழுங்கும், பாதங்களுக்கிடையேயான இணக்கமும், நினைவகத்திற்கு உதவும் கட்டமைப்பை அளித்தன.

இவ்வகையில், சந்தம் என்பது வெறும் அழகியல் அம்சம் மட்டுமல்ல; அது அறிவுப் பரிமாற்றத்தின் ஒரு தொழில்நுட்ப சாதனமாகவும் செயல்பட்டது எனலாம். சந்த ஒழுங்கு இல்லாமல் இத்தனை பரந்த வேத இலக்கியத்தை தலைமுறை தலைமுறையாக, மாற்றமின்றி, வாய்மொழியாக மட்டுமே கடத்துவது கடினமாக இருந்திருக்கும். இவ்வகையில் ஜகதி சந்தமும், சப்த சந்த மரபு முழுவதுமே, இந்திய அறிவு மரபின் நினைவகக் கட்டமைப்பின் (memory architecture) அடிப்படைக் கூறாக அமைந்தது.

இந்திய அறிவு மரபில் குரு-சிஷ்ய பரம்பரை என்ற வாய்மொழிக் கல்வி முறையும் இதனுடன் நெருங்கிய தொடர்புடையது. சந்த ஒழுங்கின் அடிப்படையிலான பாடல்கள், ஆசிரியரிடமிருந்து மாணவருக்குப் பாடம் பாடமாகக் கடத்தப்பட்டு, அதே ஒலி, தொனி, தாளத்துடன் பாதுகாக்கப்பட்டன. இது 2003ஆம் ஆண்டு யுனெஸ்கோவால் மனித குலத்தின் தொன்மையான வாய்மொழி மற்றும் அருவப் பாரம்பரியச் சின்னமாக அறிவிக்கப்பட்டது (Wikipedia contributors, n.d.-c). ஜகதி சந்தம் இப்பரந்த வாய்மொழி மரபின் ஒரு முக்கிய அங்கமாக, மொழி, ஒலி, நினைவகம் ஆகியவற்றை இணைக்கும் பாலமாக விளங்குகிறது.

Fig 6: ஜகதி சந்தம்: மொழியியல் மற்றும் வாய்மொழி மரபு

ஜகதி சந்தம் நான்கு பாதங்களையும் நாற்பத்தெட்டு ஒலியலகுகளையும் கொண்டது. இது பிரபஞ்ச இயக்கத்துடன் தொடர்புடையது. இதன் நீண்ட அமைப்பு, சிக்கலான கருத்துக்கள், கூட்டுச் சொற்கள் மற்றும் உருவகங்களைப் பயன்படுத்த அனுமதிக்கிறது. இது துல்லியமான உச்சரிப்பு மற்றும் தொனி வேறுபாடுகளைக் கோருகிறது. சந்த ஒழுங்கு வாய்மொழிப் பாதுகாப்பிற்கான ஒரு கருவியாகச் செயல்பட்டு, வேத அறிவை தலைமுறை தலைமுறையாகக் கடத்துகிறது.

9. சூரியன்-குதிரை-சந்தம்: குறியீட்டியல் தொடர்பின் ஒருங்கிணைவு

இதுவரை ஆராயப்பட்ட மூன்று தளங்களையும் சூரியனின் தேர் இயக்கம், ஏழு குதிரைகள் என்ற எண்ணியல் குறியீடு, சப்த சந்த மரபு ஒன்றிணைத்துப் பார்க்கும் போது ஒரு ஒருங்கிணைந்த குறியீட்டியல் அமைப்பு தெளிவாகிறது. சூரியன் தினமும் வானில் இயங்குவது காலத்தின் தொடர்ச்சியைக் குறிக்கிறது; அவரது ஏழு குதிரைகள் அத்தொடர்ச்சிக்குள் அமைந்த ஏழு தனித்தனித் தாள அலகுகளை உணர்த்துகின்றன; சப்த சந்த மரபு அதே ஏழு தாள அலகுகளை மொழியின் ஒலி அமைப்பாக வெளிப்படுத்துகிறது.

இக்குறியீட்டு ஒருங்கிணைவின் அடிப்படைக் கருத்து யாதெனில், பிரபஞ்ச இயக்கமும் (சூரியனின் பயணம்), மொழியின் இயக்கமும் (மந்திரங்களின் ஓசை ஓட்டம்) ஒரே தாள விதிகளுக்கு உட்பட்டவை என்ற பார்வையாகும். வேதகால இந்தியர்கள் மொழியை வெறும் தகவல் தொடர்பு சாதனமாக மட்டும் காணாமல், பிரபஞ்ச ஒழுங்கின் ஒரு பிரதிபலிப்பாகவே கண்டனர். இதனால்தான் சந்தம் ஒரு தெய்வீக சக்தி கொண்டதாகவும், ஒவ்வொரு சந்தத்திற்கும் ஒரு தேவதை இணைக்கப்பட்டதாகவும் கருதப்பட்டது.

ஐகதி சந்தம் இக்குறியீட்டு அமைப்பில் தனித்துவமான இடத்தைப் பெறுகிறது; ஏனெனில் அது ஏழு சந்தங்களுள் மிக நீளமானதாக, விச்வேதேவர்களுடன் அதாவது அனைத்துலகத் தேவர்களுடன் தொடர்புபடுத்தப்படுகிறது. இதன் மூலம் ஐகதி என்பது ஒரு தனி தேவதையையோ ஒரு குறிப்பிட்ட இயற்கை நிகழ்வையோ மட்டும் குறிக்காமல், முழுமையான பிரபஞ்ச விரிவையே பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது எனலாம். சூரியனின் ஏழாவது குதிரை ஐகதியாகக் கருதப்படுவது, காலச்சுழற்சியின் இறுதி, முழுமையான கட்டத்தை அதாவது ஒரு சுழற்சி நிறைவடைந்து அடுத்த சுழற்சி தொடங்கும் தருணத்தை குறிப்பதாகவும் விளக்கப்படலாம்.

இவ்வாறு, சூரியன்-குதிரை-சந்தம் என்ற மூவகைக் குறியீடுகளும் இணைந்து, காலம், இயக்கம், ஒளி, மொழி, அறிவு ஆகிய கருத்தாக்கங்களை ஒரு தொடர்ச்சியான குறியீட்டு வலையமைப்பாக உருவாக்குகின்றன. இது இந்திய அறிவு மரபின் ஒரு தனித்துவமான அறிவாற்றல் முறையை இயற்கையையும் மொழியையும் ஒரே தாள விதிகளின் கீழ் புரிந்துகொள்ளும் முறையை வெளிப்படுத்துகிறது.

Fig 7: சூரியன்-குதிரை-சந்தம்: குறியீட்டியல் ஒருங்கிணைவு

சூரியனின் தினசரி இயக்கம், ஏழு குதிரைகள் மற்றும் வேத சந்தங்களின் அமைப்பு ஆகியவை ஒரே பிரபஞ்ச தாள விதிகளுக்கு உட்பட்டவை என்பதை இந்தப்படம் விளக்குகிறது. சூரியனின் ஏழு குதிரைகள் காலத்தின் ஏழு தாள அலகுகளைக் குறிக்கின்றன, அவை சப்த சந்தங்களாக மொழியில் வெளிப்படுகின்றன. இது இயற்கைக்கும் மொழிக்கும் இடையேயான நெருங்கிய தொடர்பையும், பிரபஞ்ச ஒழுங்கின் பிரதிபலிப்பே மொழி என்பதையும் உணர்த்துகிறது.

10. பண்பாட்டுத் தொடர்ச்சி: சங்க இலக்கியமும் பிற்கால

பாரம்பரியமும்

வேதகால சூரிய-சந்தக் கருத்தாக்கங்கள் தனித்து நின்றுவிடவில்லை; அவை காலப்போக்கில் பிற்கால இந்திய இலக்கியம், வழிபாடு, கலை ஆகிய பல தளங்களில் தொடர்ச்சியும் மாற்றமும் பெற்றன. தமிழ் இலக்கிய மரபிலும் இத்தொடர்ச்சியின் தடயங்களைக் காண முடிகிறது. சங்க கால நூல்களான ஐங்குறுநூறு, குறுந்தொகை, பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல், கலித்தொகை, அகநானூறு ஆகியவற்றில் நான்கு வேதங்கள் பற்றிய நேரடிக் குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன (Roobadevi, 2021). இக்குறிப்புகள், சங்க கால தமிழகம் வேத மரபை மதிப்புடன் அறிந்திருந்தது என்பதற்கான வலுவான சான்றுகளாக அமைகின்றன.

எடுத்துக்காட்டாக, அகநானூற்றில் நான்கு வேதங்களையும் சிவபெருமான் அருளியதாகக் கூறும் குறிப்பும், புறநானூற்றில் யாகங்கள், சோதிடம் தொடர்பான பல பாடல்களும் இடம்பெற்றுள்ளன (Roobadevi, 2021). மேலும், சங்க இலக்கியம் சூரியனின் இயக்கம், அதன் ஒழுங்கு பற்றிய வானியல் அறிவை பிரதிபலிக்கும் பாடல்களையும் கொண்டுள்ளது; சூரியன், சந்திரன், நட்சத்திரங்கள் ஆகியவற்றின் இயக்க விதிகளை அறிந்திருந்த வல்லுநர்கள் பற்றிய குறிப்புகள் புறநானூற்றில் காணப்படுகின்றன. இவை சங்க கால தமிழகத்தில் வானியல் அறிவும் இலக்கிய படைப்பாற்றலும் இணைந்திருந்தமையை உணர்த்துகின்றன.

பிற்கால பக்தி இலக்கியத்திலும் சூரியனும் அவரது ஏழு குதிரைகளும் தொடர்ந்து இடம்பெற்றன. கோணார்க் சூரியன் கோயில் போன்ற கட்டடக்கலைப் படைப்புகள் சூரியனின் தேரையே கோயில் அமைப்பாக உருவகித்து, ஏழு குதிரைகளையும் இருபத்து நான்கு சக்கரங்களையும் சிற்பமாக வடித்துள்ளன. தமிழ்நாட்டிலும் பல கோயில் சிற்பங்களில் சூரியனின் தேரும் ஏழு வெள்ளைக் குதிரைகளும் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன. இது வடஇந்திய வேத மரபும் தென்னிந்திய கோயில் கலை மரபும் இணைந்து ஒரு பொதுவான காட்சி மொழியை உருவாக்கியிருந்தமையை காட்டுகிறது.

சந்த மரபின் தொடர்ச்சியையும் இதேபோல் காணலாம். வேத அனுஷ்டிப் சந்தம் காலப்போக்கில் சம்ஸ்கிருத இதிகாசங்களின் சுலோக யாப்பாக வளர்ச்சியடைந்தது (Wikipedia contributors, n.d.-b). ஜகதி சந்தம் நேரடியாக அதே வடிவில் தொடராவிட்டாலும், நீண்ட, விரிவான பாடல் வடிவங்களை உருவாக்கும் அதன் அடிப்படைக் கொள்கை கருத்தின் விரிவுக்கு ஏற்ப மொழி வடிவமும் நீள வேண்டும் என்ற கொள்கை பிற்கால சம்ஸ்கிருத மற்றும் தமிழ் யாப்பியல் மரபுகளிலும் வெவ்வேறு வடிவங்களில் தொடர்ந்தது எனலாம். இவ்வாறு, வேதகால சூரிய-சந்தக் குறியீட்டு அமைப்பு, மாறுபட்ட மொழி, பண்பாட்டு சூழல்களில் புதிய வடிவங்களைப் பெற்று, இந்திய அறிவு மரபின் ஒரு நீடித்த அடித்தளமாகத் தொடர்ந்தது.

Fig 8: பண்பாட்டுத் தொடர்ச்சியும் வேதகால மரபும்

இப்படம் சங்க இலக்கியம், பிற்காலப் பாரம்பரியம் மற்றும் வேதகால மரபுகளுக்கிடையேயான தொடர்பைக் காட்டுகிறது. சங்க நூல்கள் வேத மரபினை அறிந்துள்ளதை விளக்குவதோடு, சூரியனின் ஏழு குதிரைகளின் குறியீடு, கோணார்க் கோயில் போன்ற கலைச் சிற்பங்கள் மற்றும் ஜகதி சந்தம் (48 ஒலியலகுகள்) போன்ற பண்பாட்டு வடிவங்களின் நீட்சியை இது அழகாக வெளிப்படுத்துகிறது.

11. முடிவுரை

இவ்வாய்வு வேத இலக்கியத்தில் சூரியனின் ஏழு குதிரைகள் என்ற தொன்மக் குறியீட்டையும், சப்த சந்த மரபையும் ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்தது. சூரியன், சவிதா, ஆதித்யன் ஆகிய கருத்தாக்கங்கள் ஒளி, காலம், ருதம் ஆகியவற்றின் ஒருங்கிணைந்த குறியீடாக இயங்குவதைக் கண்டோம். ஏழு என்ற எண் சூரியனின் குதிரைகளிலும், மொழியின் சந்த அமைப்பிலும் ஒரே கால, தாள ஒழுங்கின் இரு வெளிப்பாடுகளாக அமைந்திருப்பதை ஆய்வு உறுதிப்படுத்தியது.

ஏழு முதன்மைச் சந்தங்களுள் ஜகதி சந்தம், அதன் நாற்பத்தெட்டு ஒலியலகு அமைப்பின் மூலம், மொழி, ஓசை, அறிவு ஆகியவற்றின் தொடர்பை ஆராய்வதற்கான வளமான ஆய்வுத் தளமாக அமைவதை இக்கட்டுரை நிறுவியுள்ளது. ஜகதியின் நீண்ட அமைப்பு

விரிவான கருத்துகளுக்கும், சிக்கலான சொல் அமைப்புகளுக்கும் இடமளித்ததோடு, வேத வாய்மொழி மரபின் நினைவகக் கட்டமைப்பிலும் முக்கியப் பங்காற்றியது. மேலும், இக்குறியீட்டு அமைப்புகள் தனித்து நின்றுவிடாமல், சங்க இலக்கியம் உள்ளிட்ட பிற்கால தமிழ் மற்றும் இந்திய பண்பாட்டு வெளிகளில் தொடர்ச்சியும், புதுப்பொலிவும் பெற்றமையை ஆய்வு காட்டியுள்ளது.

இறுதியில், வேத சந்த மரபு ஒரு கவிதை யாப்பியல் அமைப்பு மட்டுமல்லாமல், இந்திய அறிவு மரபின் மொழி, நினைவகம், வாய்மொழிப் பரம்பரை, வானியல் சிந்தனை மற்றும் பண்பாட்டு அறிவு ஆகியவற்றைத் தாங்கும் ஒரு அறிவியல்-பண்பாட்டு கட்டமைப்பாக செயல்படுகிறது என்ற இவ்வாய்வின் மையக் கருதுகோள் உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது. எதிர்கால ஆய்வுகள் ஜகதி சந்தத்தின் ஒலியியல் அமைப்பை பிற இந்திய மொழிகளின் யாப்பியல் மரபுகளுடன் குறிப்பாக தமிழ் ஓசை, சீர், தளை மரபுகளுடன் ஒப்பிட்டு ஆராய்வதன் மூலம், இக்குறியீட்டு அமைப்பின் பரந்த பண்பாட்டுத் தாக்கத்தை மேலும் விளக்கமாக்க முடியும்.

Copyright and Licence

© 2026 The Author(s). This article is published in TAMILMANAM under the Creative Commons Attribution 4.0 International Licence (CC BY 4.0), which permits use, sharing, adaptation, distribution and reproduction in any medium or format, provided appropriate credit is given to the original author(s) and the source, a link to the licence is provided, and any changes are indicated. Licence: <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>

Publisher's Note

TAMILMANAM remains neutral with regard to jurisdictional claims in published maps and institutional affiliations. The views expressed are those of the authors.

References

- [1.] Chacko, A. (2013). Worship of Sun in R̥gveda. International Journal of Scientific and Research Publications, 3(2), 1–6.

-
- [2.] Chandrasekharendra Saraswati, Sri (Kanchi Paramacharya). (n.d.). Chandas. In Hindu Dharma. Sri Kanchi Kamakoti Peetam.
<https://www.kamakoti.org/hindudharma/part8/chap5.htm>
- [3.] Elizarenkova, T. J. (1995). Language and style of the Vedic R̥sis. State University of New York Press.
- [4.] Lochtefeld, J. G. (2002). Chandas. In The illustrated encyclopedia of Hinduism (Vol. 1: A–M, p. 140). Rosen Publishing.
- [5.] Roobadevi, A. (2021). Vedic principles in Sangam literature. International Research Journal of Tamil, 3(Spl 2), 180–184.
<https://doi.org/10.34256/irjt21s235>
- [6.] Staal, F. (2014). Comparative philosophy and topics of ritual studies. In G. J. Larson & E. Deutsch (Eds.), Interpreting across boundaries: New essays in comparative philosophy (pp. 217–219). Princeton University Press.
- [7.] Wikipedia contributors. (n.d.-a). Vedic metre. In Wikipedia. Retrieved September 6, 2026, from https://en.wikipedia.org/wiki/Vedic_metre
- [8.] Wikipedia contributors. (n.d.-b). Trishtubh (Vedic metre). In Wikipedia. Retrieved September 6, 2026, from [https://en.wikipedia.org/wiki/Trishtubh_\(Vedic_metre\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Trishtubh_(Vedic_metre))
- [9.] Wikipedia contributors. (n.d.-c). Vedic chant. In Wikipedia. Retrieved September 6, 2026, from https://en.wikipedia.org/wiki/Vedic_chant